

[Langkilde.]

Så står det store og afgørende problem om promillerne, som også har delt udvalget, tilbage. Må jeg først understrege det, hr. Otto Mørch sagde på dette felt, ved at sige, at det er min opfattelse — det er også fremhævet i straffelovrådets betænkning og af ministeren, og det er vi vist i og for sig alle sammen enige om — at det afgørende på dette felt som på så mange andre lovovertrædelsesfelter er opdagelsesrisikoen. Man må nok erkende, at den har været for spinkel; ellers måtte der være sket et fald i disse sager. Det er banalt at sige det, men det er klart, at det vel i højere grad er risikoen for at blive opdaget end egentlige overvejelser over, hvor alvorlig straffen bliver, som er afgørende for, om folk nu tager chancen og er letsindige på dette felt.

Opdagelsesrisikoen kan vi vel kun forøge ved en stærkere overvågning, altså i kraft af politipatruljering. Det er et punkt, som er meget vigtigt, og jeg er helt klar over, at ministeren og regeringen til fulde erkender det. Jeg tænker her på de forhandlinger, der har været ført om en forøgelse af politistyrken med henblik på en øget patruljering. Det er min opfattelse, at det burde være sådan i enhver politikreds — og det er ikke alene færdselsproblemerne, der tilsiger det, men i høj grad også den øvrige kriminalitet — at der hele tiden var en patrulje på hjulene. Det ville være et væsentligt præventivt middel af stor virkning er jeg overbevist om. Vi har haft voldsomme stigninger i berigelseskriminaliteten i de seneste år, men der er ingen tvivl om, at vi, hvis vi kan forøge patruljeringen, vil kunne bringe disse tal ned igen, og det samme gælder selvfølgelig også de her foreliggende problemer med spirituskørslen. Jeg tror altså, man må sige, at det er noget meget centralt. Vi ved det også fra andre lovovertrædelser, at risikoen spiller en vældig rolle. Man kan vel sige, at når f. eks. skattelovsovertrædelser i almindelighed vurderes så lavt, som det sker i den almindelige opfattelse, hidrører det nok i et vist omfang fra, at opdagelsesrisikoen ikke er så forfærdelig stor.

Men til problemet om promillerne. De ændringsforslag, der er stillet af mindretallet om indførelse af faste promillegrænser, er jo ensbetydende med et helt nyt princip. Man knytter det straffbare for-

hold til eksistensen af en bestemt promille hos personen. Man kan sige, at der for det moderne menneske, der er vant til at operere med tal og gerne vil have alting fæstet i tal, kan der være noget voldsomt tiltrækkende i dette, at man pludselig skulle blive i stand til at aflæse en mands skyld og hans strafværdighed i et procenttal, oven i købet med flere decimaler, hvis det var forsvarligt at gøre det. Men det, som må være afgørende, når man overvejer, om man skal indføre sådanne regler, er det problem: har det nogen betydning for antallet af spiritussager? Vil en sådan nyordning få nogen indflydelse på antallet af spiritussager? Vil vi dermed kunne nedbringe antallet af tilfælde med kørsel i spirituspåvirket tilstand? Her må man vel ganske kort sige, at noget vidnesbyrd, som med sikkerhed peger på, at det er tilfældet, har man ikke. Man har i et enkelt notat, som udvalget har modtaget, påpeget, at der skulle være sket et fald i England i forbindelse med indførelsen af spirituspromillegrænsen; men hertil må det ganske klart siges, at en hel række andre faktorer også spillede ind, derunder en stærk aktivitet fra politiets side. Derfor kan man ikke sige, at der er nogen helt klar sammenhæng. Der er ikke noget sikkert vidnesbyrd om, at en sådan regel vil kunne føre til et fald i sagerne.

Dernæst må man spørge: er det et forsvarligt grundlag at bruge? Er det noget, vi virkelig med rimelighed kan indføre som et fuldt forsvarligt grundlag for bedømmelsen af disse sager? Dertil må man vel sige, at vurderingerne på grundlag af disse målinger er usikre, og derfor er det betænkeligt at knytte det alene til disse målinger. Vi har aldrig eksakte tal for selve kørselstidspunktet. I sagens natur ligger det, at vi ikke med sikkerhed kan sige noget om, at den og den promille har været til stede på kørselstidspunktet. Det, vi har, er en promille på et eller andet senere tidspunkt, som man så kan foretage en tilbageregning på med alle de usikkerhedsmomenter, der ligger i en sådan tilbageregning. Desuden har det været fremhævet af folk, der var særlig kyndige på dette område, at der intet videnskabeligt forsvarligt grundlag er for vurderingen af disse måleresultater. I alt fald når vi kommer ud i decimalerne, må det siges at være helt løstagtigt at prøve på